

Det gyldne Horn

Motiv fra en gammel dansk
Folkevisse

Manuskript, Instruktion og Dekorationsskitser af
Gunnar Robert-Hansen

Hr. Peder og Hr. Oluf er Naboer. Hr. Peder er gift med den skønne Fru Mette; men Hr. Oluf har endnu ingen Husfrue taget sig, hvorfor han, saa ofte Tiden falder ham lang, vandrer gennem Skoven — over Engen og gennem Hr. Peders Borgled for at besøge sin Nabo og faa et Parti Brætspil. Mens de spiller, sidder den skønne Fru Mette hos, og saa ofte de to Herrer øjner Bunden i deres Ølstobe, fylder hun med Øl fra Slottets Kælder — og saa ofte Hr. Oluf sidder her og spiller med Hr. Peder, føler den skønne Fru Mette hans beundrende Blik, og naar hun fylder hans Støb, skal det nok hændes, at hans Haand faar Ærinde i sammet Retning som hendes, og ved hans sagte, tilfældige Berøring gennem-bæves hun af Følelsen af, at Manden, der sidder der og spiller Skak med hendes Husbond, lægger en dobbelt Mening i Ordene: »Pas paa din Dame, min Ven!« — —

En Dag, som Skyggerne længes, og Dagen gaar paa Hæld, falder Talen mellem de to Herrer paa Ægteskabet, og Hr. Oluf mener da, at han behøver ikke at gifte sig, saa længe han har sit gyldne Horn, for hver den Kvinde, som hører ham blæse i Hornet, betages af Kærlighed til ham og kommer til ham. Men nu bliver Hr. Peder hidsig:

»Min Hustru i hvert Fald lader sig ikke lokke af dit gyldne Horn!«

»Tør Du sætte din bedste Hest mod min bedste Ganger paa den Paastand?« æsker Hr. Oluf, og Hr. Peder slaar til, hvorefter Hr. Oluf byder Guds Fred og gaar hjem.

Solen er nede, og Natten gror frem fra Skovene og svøber sig om Hr. Peders Slot.

Maanens gyldne Horn tændes over Skovene. Fru Mette er alene hjemme, og i den lune

Sommeraften sidder hun ved det aabne Vindu — — da hører hun gennem den stille Aften de sprøde og dragende Toner fra et Horn — fra Hr. Olufs Horn!

Fra Hr. Olufs Gaard kommer Tonerne gennem Skoven, og over Engen søger de mod deres Bytte, den skønne Fru Mette, der tilsidst hverken véd ud eller ind.

Tonerne flænger i hendes Sjæl, gøgler for hende, drager hende og faar hende til at gøre sig selv det Spørgsmaal:

»Elsker jeg Hr. Oluf?« — — og endelig — gennem den maaneklare Nat vandrer en ensom Kvinde imod Hr. Olufs Slot. Det er den skønne Fru Ellen — og Hr. Peder har tabt sin bedste Hest!

Men der er andre ude i Natten end hende — — ogsaa Hr. Peder er lokket ud i Skoven

— — han tvivler paa Fru Mette — og han tvivler ikke. Tro og Tvivl kæmper i hans Indre og forener sig om at drage ham hjem til Gaarden for at faa Vished — —

Da Fru Mette kommer til Hr. Oluf, lær han, og siger, at det hele var jo dog kun en Spøg.

Men for Fru Mette var det ingen Spøg! For hende var det blodig Alvor! Hun havde ofret alt, sin Ære, sin Pligtfølelse og sin Mand for at lyde Hornets dragende Magt — — og saa — var det *kun* en Spøg!

Hun vakler hjemad, og ved Borgleddet møder hun sin Mand, der tilgiver hende.

Men hun kan ikke tilgive sig selv, at hun i Hjertet har været sin Mand utro — — og derfor dor hun af egen fri Vilje, endnu inden Sejrens Smil er forsvundet fra Hr. Olufs Læber, »— det var jo kun en Spøg!«

Orkestret ledes: { Kl. 2—7 af Hr. JEAN DUPONT
Kl. 7—11 af Hr. OLAF PETERSEN

G A V E R

smukkest og billigst i

FERLOV'S GAVE-BOD

Telefon 2184

Nygade 4

Telefon 2184

95C